

A fordulat, amely minden templomba járóra vár

Január 25-én Szent Pál megtérésének ünnepe van. Pál, eredeti nevén Saul, gazdag zsidó családban született és Jeruzsálemben kapott oktatást a mózesi törvényben. Megtérése előtt, Saul jelen volt az első keresztény vértanú, Szent István megkövezésekor, jelezve keresztényellenes fanatizmusát. Damaszkuszi útja során Saul közvetlenül találkozott a Feltámadott Krisztussal, ami azonnali és mély megtérést okozott. Saul így beszél az élményéről: *„Ekkor történt, hogy amint az úton Damaszkusz közelébe értem, az égből hirtelenül nagy fényesség vett körül. A földre zuhantam, és egy hangot hallottam, amint megszólított: Saul, Saul, miért üldözöl? Megkérdeztem: Ki vagy, Uram? Így folytatta: Én a názareti Jézus vagyok, akit üldözöl.”* (ApCsel 22, 6-8).

Ez az élmény XVI. Benedek pápa szerint nemcsak megtérést jelentett, hanem Saul halálát és feltámadását is. Nevét Pálra változtatta, szenvedélyes apostol lett, és az Egyház egyik oszlopa. Szent Pál megtérése rávilágít Isten türelmére és irgalmára, aki egy elszánt keresztényüldözőt átváltoztat a kereszténység szenvedélyes védelmezőjévé és hirdetőjévé.

Fontos megfigyelni, hogy Pál vallásos volt megtérése előtt is. Csodálatos és radikális fordulása nem az ateizmusból volt a kereszténységbe, hanem az ószövetségi vallásos gyakorlatból az igazi Isten-imádásba. Saul templomba járó volt. Valószínű, hogy aki ezt a lapot fogja és ezeket a sorokat olvassa az nem idegen a vallásos gyakorlattól, és ő is templomba járó. Megeshet ugyanakkor, hogy az olvasó azt gondolja, neki már egy bejárt vallásossága van és itt a földön már nem lesz része nagy változásokban ilyen téren. Bizonyára Saul is ezt gondolta. Sőt, igyekezett, hogy a többieknek se legyen semmilyen változás. De a Feltámadt Jézus Krisztusnak, aki *ugyanaz tegnap, és ma* (Zsid 13,8) nem esik nehezére hogy bármelyik templomba járó a „*földre hullassa*” mint Saul, beragyogtassa őt *egy nagy fényességgel* és kiváltson benne egy igazi lelki átalakulást. Olyat, amelyet egy egyszerű templomba járó lehet nem is tud elképzelni, vagy nem mer álmodni.

Vánkos Alexandru segédlelkész

Ember tervez...

Új év, új naptár, új lendület, új tervek, új remények... Megkérdeztük plébániai közösségünk tagjait, hogy jubileumi évünk élményeiből táplálkozva, milyen érzésekkel, tervekkel, szándékokkal indítja a 2024-es esztendő? Tettük mindezt annak reményében, hogy terveik megosztása Olvasóinkkal gondolatébresztő is lehet. Mivel egy közösség tagjai vagyunk, fontosnak tartjuk, hogy ezáltal is jobban megismerjük egymást, és akár egy-egy imával álljunk a szándékok és társaink mellé.

„Keveseknek adatik meg a lehetőség, hogy olyat alkossanak életükben, ami évszázadok múltán is „állni fog”. Nekünk az adatott meg, hogy megünnepelelhettük templomépítőink 300 évvel ezelőtti alkotói tevékenységét. 2024-re vonatkozóan abban szeretnék közreműködni, hogy az építményt közösen őrizzük, kívülről-belülről, fizikailag-lelkileg szépítsük. Személyes kötődésünket ehhez a templomhoz még inkább erősítsük, életvitelünkkel „éltessük még sokáig” közösségünket.

Kovács F. Zsolt plébános

„A 2023-as jubileumi évünk számomra sokszorosan is örömteli és lelket gazdagító év volt. Ünnepi évünk derekán, 40 évesen váltam az egyház és a közösség tagjává a keresztség, elsőáldozás, majd a bérálás által. Ezen év élményeiből táplálkozva reményekkel telve vágok neki az új esztendőnek, közösségünk minél aktívabb szolgálatát tűzve ki elsődleges célként.

Voiticsek Attila

A Szűzanyával a megújulás felé vezető úton

Amikor az elmúlt év szeptember 1-jén negyvenfős plébániai csoportunk elindult Somogyvárra templomunk védőszentjének, Szent László királynak nyomán, azt gondoltuk, ez lesz az átköltözés előtti utolsó alkalom, hogy így együtt lehetünk, és ebben az együttlétben közösségként is erősödhetünk. A Szűzanya végigkísért bennünket az úton: Mátraverebély-Szentkúton, az Andocs-i Nagyboldogasszony-bazilikában, majd a Máriabesnyő-i Nagyboldogasszony-templomban ismerhettünk meg olyan csodás eseményeket és gyógyulásokat, melyeket Égi Édesanyánk eszközölt ki hívó gyermekei számára. Ezeken a kegyhelyeken mi is kérhettük az Ő közbenjárását személyes ügyeinkre és templomunk felújításának nagy projektjére. Megerősödve, ezekkel a csodás élményekkel gazdagodva térhettünk haza.

Azóta már megtudtuk, templomunk felújítása még várat magára. Abban azonban biztosak lehetünk, hogy Isten tervei tökéletesek, és azt gondolom, az Ő tervének, ajándékának kibontásához van eszközünk, van egy „fegyverünk”, a rózsafüzér, amit minden nap együtt, közösségben imádkozva hittel várhatnánk a „csodát”.

Higili Mária

Terveimről:

Hetven után már az ember
Nem tervez túl nagyot,
Elég volna szeretetben
Élni minden napot.

Vágyaink persze mindig lesznek, idős korban is. Én nagyon szeretném, ha végre elhallgatnának a világban a fegyverek! De maradjunk két lábbal a földön, még ha vágyaink sokszor messzire szállnak. Szeretném egészségben megélni a felújított Szent László-templomban az első misét. Azután még amennyit Isten megenged. Isten minket úgy segéljen!

Lelkiekben gazdag, boldog új évet kívánok a Szent László Plébánia munkaközösségének és híveinek!

Csávossy György István

Egy jeles évforduló mindig megérint, megállásra kényszerít és elgondolkoztat: Miért adatott meg, hogy részese lehessen?

Az elmúlt 300 év kötelez, tenni kell a megmaradásért, a következő 300 évért. Így igyekszem majd a továbbiakban is hozzátenni a magam részét egyházunk életéhez. Kalkuttai Szent Teréz szavaival: Nagy dolgot tenni nem tudunk, csak kicsiket, nagy szeretettel. Ehhez kérek és kívánok erőt, szeretetteljes kitartást mindannyiunknak.

Tankó Zita

” A plébános úr szavaira hivatkozva – a kórus énekeivel ünnepélyesebbé és szebbé teszi az ünnepeinket, nagy reménnyel tekintek a jövőbe. Szeretném, hogy gyarapítsuk templomunk Halmos László-kórusát, főképpen férfi tagokkal, de nemcsak. Ezzel ápolhatjuk összetartozásunkat, közösségünk építését egy szebb és nemesebb cél érdekében, hiszen „aki énekel az kétszeresen imádkozik” (Szt. Ágoston).

Mint egyházközségünk tagja, jónak látnám, ha több közösségépítő programot, zárandoklatot szerveznénk, ahol lehetőség nyílna ismerkedésre, tapasztalatcserére, az együtt töltött időt pedig hasznosan és jó hangulatban élhetnénk meg.

Kribus Mónika kántor-karnagy

” Dicsértessék a Jézus Krisztus!

A 2024-es esztendő kezdetén hálás szívvel, szeretettel megköszönöm a 2023-as esztendő minden pillanatát az ég és föld Teremtőjének, minden kegyelemi ajándékát.

Kérem a Jó Istent, hogy adja meg azon kegyelmeket, amelyek szükségesek a 2024-es év minden pillanatában, hogy gondolataim, szavaim és tetteim a feltétel nélküli szeretetet szolgálják. A Szűzanya lángoló szeretete égesse ki belőlem mindazt a rosszat, vagy kísértést, ami jóra való törekvéseimet megakadályozná.

Hiszek az egy igaz Istenben, Mindenható Atyában. Bízom benne hogy mindenkoron segítség.

Hálasan köszönöm hogy e gondolatokat megoszthattam az olvasókkal. Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Vaszilkovits Annamária

Gyermekotthonok találkozója – 2023

A Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia és a Szent László Római Katolikus Bentlakás szervezésében sokadjára is megrendezésre került a „Gyermekotthonok találkozója” programsorozat. A programsorozat utoljára 2019-ben került megrendezésre, a 2020-ban történt szervezést a koronavírus megjelenésének okán fel kellett függeszteni, és az ezt követő években sem volt lehetőség a bevezetett korlátozások miatt. A 2023-as év végén azonban újult erővel vágtunk bele a szervezésbe!

Öt különböző gyermekotthon lakóit hívtuk meg, nevezetesen Nagyvárad, Nagyszalonta, Székelyhíd, Gálospetri és Szentjobb. Az öt otthonból több mint 50 gyerek töltött el egy eseménydús napot a Szent László Bentlakás egyetemistáival. Az eseménynek a Szent László Római Katolikus Iskolaközpont adott helyet.

A gyerekek megérkezése és köszöntése után egy sor közös játékra került sor, amelyek során a bentlakóknak lehetőségük volt a gyerekek megismerésére, ebéd után pedig elkezdődtek a kiscsoportos foglalkozások!

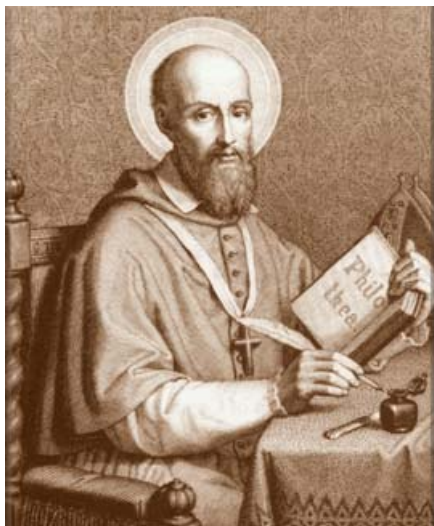
Ezen foglalkozások mentén a gyerekek számos programban mutathatták meg kreativitásukat, tehették próbára magukat: üvegfestés, ceruzatartó készítés, vászontáska festés, gyöngyfűzés, karácsonyi üdvözlőlap készítése. Akik azonban egy kis agytornára vágytak kipróbálhatták a karácsonyi bingót, keresztrejtvényt és kirakóst is. A kiscsoportos foglalkozások után újra a csapatépítés és az ismerkedés került a középpontba. Különböző interaktív kártyák, kérdések, activity mentén az egyetemisták és a gyerekek megismerték egymás hobbijait, érdeklődési területeit, kedvenc könyvek, filmek kerültek megbeszélésre.

Mindezek után egy kis gyakorlást követően sor került egy nagy közös éneklésre, amelyet később az egyetemisták és a gyerekek közösen a püspöki palota kertjében adtak elő, az adventi vásár programsorozatán belül. Az adventi vásárra való indulás előtt sor került a gyerekek megajándékozására. A közös ének után már csak egy „feladatunk” maradt: *Megvárni és köszönteni az érkező Mikulást!*

A Szent László Plébánia részéről köszönjük Vánkos Alexandru és Kovács F. Zsolt atyáknak a szervezésben nyújtott segítséget, a bentlakók, egyetemisták részéről pedig Takács Leonóranak, valamint Uifalusi Hajnalkának a közös játékok, foglalkozások megszervezését, előkészítését. Köszönjük a Szent László Római Katolikus Iskolaközpontnak, hogy biztosították a helyszínt, és az összes bentlakónak, egyetemistának, akik részt vettek, valamint a gyermekotthonok vezetőségének, hogy segítették az esemény létrejöttét!

Botos Ákos
egyetemista

Mindenkinek mindene lett

Január 24-én a szentmise könyörgésében olvassuk: „*Istenünk, te a lelkek üdvössége érdekében úgy akartad, hogy Szalézi Szent Ferenc püspök mindenkinek mindene legyen. Segíts, hogy példája szerint mi is fáradhatatlanul szolgáljuk embertársainkat, és így mindenkor tanúságot tegyünk szereteted hatalmáról! A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen.*”

Ki is volt ő, aki mindenkinek mindene lett?

1567-ben született Savoyában, Sales kastélyában katolikus nemesi családban. Szülei gondosan, sokoldalúan nevelték, egyszerűen öltöztették, fegyelmezett, őszinte, engedelmes viselkedésre szoktatták. Apja fényes politikus jövőt szánt neki. Párizsban, majd Pádovában tanult, mindenütt szentéletű és bölcs lelki vezetők segítségét vette igénybe. Kiváló eredménnyel végezte be tanulmányait, ő azonban a világi karrier helyett a papságra vágyott. A szülei által előkészített házasságot is visszautasította.

Állhatatosságával elérte atyja beleegyezését, 1593-ban pappá szentelték, és már kezdettől a katolikus újjászületés lelkes segítője volt. Szavaiból a szeretet áradt, érvelése szelíd, de ellenállhatatlan volt. A pápa határozott parancsára vállalta el a püspöki kinevezést. Genfi püspökként, mint igaz pásztor kormányozta papjait és híveit, írásaiban és egész életével a hit nevelője volt. Fáradhatatlanul dolgozott, hiába próbálták kímélni őt. Kortársai teljes joggal látták benne a tetterre kész, kötelességének élő püspök eszményképét.

Elmélkedéseit – amelyekben szent hitünket magyarázta – nyilvános helyeken kifüggesztette, másolatokban pedig a kapuk alá csúsztotta. Hatására ezerszámra tértek vissza a hívek a katolikus egyházba. Mindenkinek példaképül szolgált.

Gondolatai, melyeket rendszeresen följegyzett, lassan formát öltöttek és egységes tanítássá álltak össze. Művei: *Filotea, vagyis a jámborság útja* a lelki élet egyik kiváló kézikönyve. Előszavában így ír: „olyan embereket akarok oktatni, akik a világban, a családban, sőt a királyi udvarban élnek; akik

állásukból kifolyólag a külső világnak s a közösségnek tartoznak élni...” A *Teotimus, vagyis értekezés a szent szeretetről* c. könyve rövid idő alatt a lelki irodalom klasszikus írásává lett. Benne a legjobb formájában fejeződik ki Szalézi Szent Ferenc misztikája, amelyről ő maga így ír: „Ha az ember csak egy kicsit is figyelmesen gondol az Istenségre, azonnal valami édes érzés támad a szívében, ami azt bizonyítja, hogy Isten az emberi szív Istene.”

1610-ben megalapította a vizitációs apácák rendjét, Chantal Szent Franciskával. Megérte rendjüknek elterjedését egész Franciaországban.

Lyonban halt meg 1622. december 28-án, hú lányai körében, halála előtt még misézett és prédikált nekik. Temetése január 24-én volt Annecyben. 1665-ben szentté, majd 1877-ben IX. Pius pápa egyházdoktorrá avatta. A katolikus írók és újságírók védőszentje.

v. i.

Források: *Magyar Kurír*, *plebania.net*

Szalézi Szent Ferenc imája

Ha minden angyal, a világ minden lángelméje
tanulmányozta volna, mi válik hasznodra
ebben vagy abban a helyzetben,
miféle szenvedés, kísértés vagy fájdalmas veszteség,
nem találhattak volna hozzád illőbbet, mint azt, ami ért.
Isten örök Gondviselése kezdettől fogva kigondolta,
hogy ezt a keresztet saját Szívéből
értékes ajándékként neked adja.
Mielőtt elküldötte volna,
mindentudó szemével megszemlélte,
isteni elmével átgondolta,
bölcs igazságosságával megvizsgálta,
szerető irgalmával átmelegítette.
Mind a két kezével megmérte,
hogy egy milliméterrel se legyen nagyobb,
egy milligrammal se nehezebb a kelleténél.
Azután megáldotta szent nevével,
fölkente kegyelmével, beléje lehelte vigaszát,
és még egyszer rád és bátorságodra pillantott.
Így most egyenesen az égből jön feléd,
mint Istennek hívása, s könnyörülő ajándéka,
hogy egészen önmagadd légy,
és Istenben megtaláld beteljesülésedet.

- Templomunk **Halmos László-kórusa** új tagok jelentkezését várja, akik szívesen énekelnének a szentmiséken, ünnepnapokon. Jelentkezni lehet a sekrestyében, vagy a kántornőnél a 0720-702560 telefonszámon.
- A **Rózsafüzér Társulat** jelentkezőket vár, olyan személyeket, akik vállalják egy-egy tized imádkozását.
- **Utolsó útjára kísértük** december 15-én † György-Csáki Ernő, 23-án † Hibácskó szül. Völgyi Erzsébet, 31-én † Csefán Miklós testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

SZÚZ MÁRIA, ISTEN ANYJA – január 1.: Szám 6,22-27 – Gal 4,4-7
– Lk 2,16-21

URUNK MEGJELÉNÉSE (VÍZKERESZT) – január 6.: Iz 60,1-6
– Ef 3,2-3a.5-6 – Mt 2,1-12

URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE – január 7.: Iz 42,1-4.6-7 v.
Iz 40,1-5.9-11 – ApCsel 10,34-38 – Mt 3,13-17

Évk. 2. vasárnap – január 14.: 1Sám 3,3b-10.19 – 1Kor 6,13c-15a.17-20
– Jn 1,35-42

Évk. 3. vasárnap (Isten ígéjének vasárnapja) – január 21.: Jón 3,1-5.10
– 1Kor 7,29-31 – Mk 1,14-20

Évk. 4. vasárnap – január 28.: MTörv 18,15-20 – 1Kor 7,32-35
– Mk 1,21-28

A havilapot szerkeszti a Nagyváradi-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyváradi, Primáriai utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyváradi-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradi Litera Print nyomdában.